

Nr 189.

Av herr **Rosén**, om införande i ordningsstadgan för riksdagens första kammare av bestämmelse om rätt för ledamot av kammaren att tillkännagiva sitt instämmande i inom kammaren hållet anförande.

Ur flera synpunkter skulle det tvivelsutan vara till fördel, om första kammarens ledamöter under pågående debatt i kammaren kunde begagna sig av metoden att genom instämmanden i avgivna yttranden tillkännagiva sin mening. Användningen av denna metod skulle i många fall kunna leda till förkortande av eljest uttänjda överläggningar och inhiberande av yttranden, vilka i huvudsak endast innehålla upprepningar av vad som redan blivit sagt.

Ett framtida bruk av öppen i stället för sluten omröstning vid frågors avgörande i riksdagen lär ingalunda göra det mindre önskvärt att första kammarens ledamöter tillerkännas samma rätt, som enligt hävd är tillerkänd andra kammarens, att genom dylika instämmanden i avgivna yttranden motivera sitt ställningstagande i förekommande frågor.

Förslag till bestämmelser härom torde utarbetas av vederbörande utskott. Jag hemställer fördenskull,

att i ordningsstadgan för riksdagens första kammare måtte införas en bestämmelse, varigenom ledamot av kammaren tillerkännes rätt att under pågående överläggning, efter det att anförande hållits, från sin plats i kammaren tillkännagiva sitt instämmande i detsamma.

Stockholm 1 februari 1925.

Gustav Rosén.

I motionen instämma:

William Linder.

Carl G. Schedin.
